

BAYRAMINIZ KUTLU OLSUN (1)

Allah'a binlerce hamdolsun en sevimli günle-ri-mizden birine daha ulaştık. Bugün mübarek Ramazan bayramını yaşama-nın sevinci içindeyiz. Rahmet, bereket, mağfiret cehennemden kurtuluş vesilesi olan Ramazan ayını dün akşam uğurladık. Bugün de oruç, teravih, zikir, tehlil ve tesbîhatıyla Ramazan'ın gerekle-rini yerine getirmenin sevinç ve bahtiyarlığını yaşıyoruz. Bugün bayram namazı için camiye koşanlar, namazdan sonra kucakla-şırlar, mutluluk havu-zunda yüzerler ve Allah için yaptıkları ibadetlerinin sevabını almış olarak evlerine dönerler. Dargınlar barışır, küçükler büyüklerin ellerini öperler; büyükler de küçükleri okşar, harçlıklarını verir, onları memnun ederler.

Bu bayramın Arapça adı îd-i fıtr yani orucu açma bay-ramıdır. Bir ay boyunca sabahları kahvaltı yapmak yasak iken artık bugünden itibaren âfiyetle kahvaltımızı yapacağız. Bugün oruç tutmak harama yakın mekruhtur. Çünkü bugün Allah'ın kullarına ikram günüdür. Bugün oruç tutmak Allah'ın ikramını kabul etmemek anlamına gelir.

Hali vakti yerinde olanın, kendisi, hanımı ve ergenlik ça-ğına gelmemiş çocukları için fitre vermesi gerekir. Bilindiği üzere ne mal kalır ne mülk ne para ne pul. Bize kalacak olan, Allah için yapacağımız yardımlardır. Peygamberimiz "Senin ma-lın, yiyip tüket-tiğin, giyip eskittiğin ve sadaka olarak verdiğindir. Kalan malın senin değil, varislerinin malıdır." Buyurmuştur. Şairin de-diği gibi

Kimseye bâki değildir mülk-ü devlet sîm-ü zer

Bir harab olmuş gönül tamirin etmektir hüner.

Yunus Emremiz diyor ki:

Malunı özge kiři yir sen var anda hisâbun vir

Sinün heman bir adım yir gel gör âhir nedür bu fâl

(Malını başkaları yer, sen de varıp âhirette hesabını verir-sin. Kabir de sana bir adım kadar yakın. Gel bu falın sonucunun ne olduğunu gör.)

Mücahid'in anlatımına göre Hz. Yahya otla geçinirdi. Allah korkusundano kadar ağlardı ki gözlerinin üzerinde cam olsaydı göz yaşları camı delip geçerdi. Göz yaşları yanaklarında iz yapmıştı. Dünyayailfat etmez, (dağda tarlada) ot yiyerek geçinirdi (Zühd: S. 114)

Hz. Peygamber Aleyhisselâm Medîne döneminde aynı za-manda kurduğu devletin başı olduğu halde sade yaşamını hiç değıştirmedi. řu olay, onu sade yaşamını anlamamızı sağlar:

Hanımlarının dünyâlık, refah, süs istemelerinden sıkılan Peygam-ber (sav) bir ay onlara yaklaşmamaya yemîn edip onlardan ayrıldı. Ashâbının yanına da gitmiyordu. Hiç kimseye de bir şey demiyordu. Halk acaba: "Peygamber (sav)in nesi var? Herhalde hanımlarını boşadı" diyorlardı.

Uzletinde ibâdetle meşgul idi. Namazlara gitmiyor, as-hâbı-yla görüşmüyordu (Câmi'u'l-beyân: 21/156). Ashâbı Peygam-ber'in duru-munu merak ediyor-lardı. Hz. Ömer, durumu öğrenmek üzere Pey-gamber'le görüşmeğe karar verdi. Gerisini, Ömer'in kendisinden dinleyelim:

"Kapının eşiğinde oturmuş, ayaklarını da merdivenden aşı-ğı salmış olan kara oğlanın (kölenin) yanına geldim. (Başka riva-yet-lerde bu hizmetçinin adı Rabâh'tır.) Allah'ın Elçisi (sav), hurma dalından yapılmış olan üst odasına çıkıp inerdi. Köleye benim için izin almasını söy-ledim. İçeri girdi, çıktı:

– Kendisine söyledim, sesini çıkarmadı, dedi.

Gittim, minberin yanında bir cemâat toplan-mıştı. Bazıları ağlı-yordu. Biraz oturdum, sonra içimdeki görüşme arzusu beni yendi. Yine köleye gittim, Ömer için izin almasını istedim. İçeri girdi, çıktı:

–Senin söylediğini kendisine ilettim, fakat sesini çıkarmadı, dedi.

Yine döndüm, minbere geldim. Tekrar içimdeki arzuya yeni-lerek köleye geldim:

– Ömer için izin al, ben sanıyorum ki Allah'ın Elçisi (sav) be-nim Hafsa için geldiğimi zannediyor. Vallahi eğer emrederse onun boynunu vururum, boynunu! dedim ve (kendilerine işittir-mek için) sesimi de yükseltiltim. Köle girdi, çıktı:

– Ben seni kendisine söyledim, sesini çıkarmadı, dedi.

Ben tam geri dönmüştüm ki köle arkamdan beni çağırdı:

– Gir, sana izin verildi, dedi.

İçeri girdim, Allah'ın Elçisi'ne selâm verdim, baktım ki ken-disi hurmadan yapılmış bir hasıra dayanmış, hasır böğründe iz yapmıştı. Altında hasırdan başka bir şey yoktu. Başının altında da içi hurma lifi ile doldurulmuş deri bir yastık vardı.

Gözümü kaldırıp eve baktım, gözüm şu üç şeyden başka bir şey görmedi: Deri bir kırba, birazcık arpa ve odanın kenarında (yahut ayaklarının ucunda) bir miktar selem yaprağı. Gözlerim yaşardı.

– Hattâb oğlu, niçin ağlıyorsun? dedi.

– Nasıl ağlamayayım, şu hasır senin böğründe iz yapmış, hazî-ne-lerin varken yanında şunlardan başka bir şey görmüyorum. Kistrâ ve Kayser ırmakların kenarında, meyveler içinde yaşıyor, sen Allah'ın Elçisi ve seç-kini (böyle yaşıyorsun)! Allah'a du'â et de ümmetinin yaşamını genişlet-sin. Allah'a tapmadıkları halde Allah Fâris'e ve Rûm'a bol bol vermiş.

Doğruldu:

– Sen kuşkuda mısın ey Hattâb oğlu, onlar ni'metleri ken-dilerine dünyâda verilmiş bir kavimdir, dedi.

– Ey Allah'ın Elçisi, benim için Allah'tan af dile, dedim.

Sonra Ömer, izin alıp Mescide gelmiş ve Mescidin kapı-sında avaz bağırarak Allah'ın Elçisi'nin, eşlerini boşamadığını duyur-muş-tur." (Müslim, Talâk: b. 5, h. 31, 34; Ahkâmu'l-Kur'ân: 3/1507-1510).

(devamı yarın..)